IEROMONAH
PETRU PRUTEANU

CARTE DE RUGĂCIUNI

CARTE DE RUGĂCIUNI

Text diortosit
de ieromonahul Petru Pruteanu

Portugalia, 2014
www.teologie.net

Spre slava minunatului Dumnezeu…

Prefață

Rugăciunea este respirația şi hrana sufletului fără de care omul, creat de Dumnezeu şi spre comuniunea cu El, nu poate trăi. Necesitatea rugăciunii este simțită mai ales în momentele grele ale vieții, şi Dumnezeu răspunde nevoilor noastre, dacă cerem cu credință şi nădejde. Ar fi însă mai corect ca fiecare creştin să se roage permanent – şi la bine şi la rău – mulțumind lui Dumnezeu pentru toate.

Rugăciunea creştinului nu trebuie să fie niciodată formală sau grăbită, ci fiecare cuvânt trebuie rostit rar şi pătrunzător, ca mintea şi inima să reuşească să intre în acest dialog tainic cu Dumnezeu. O condiție importantă pentru rugăciune este ca omul să fie împăcat cu toți şi să-şi recunoască starea de păcătoşenie în fața lui Dumnezeu, pentru care să ceară iertare şi milă de la El.

Rugăciunea poate decurge mai bine şi mai cu folos dacă şi condițiile exterioare sunt favorabile. Este important ca fiecare creştin să aibă un ungheraş cu icoane (preferabil orientat spre răsărit) şi acolo să-şi facă rugăciunile de dimineață şi de seară; în caz de nevoie însă, ne putem ruga oriunde şi oricum, chiar şi fără icoane. De asemenea este bine ca în fața icoanelor să aprindem o lumânare sau o candelă, iar sunetele şi gălăgia exterioară, atât cât ne stă în putință, să le înlăturăm sau să nu le băgăm în seamă, pentru a ne putea aduna mintea şi a o concentra doar la rugăciune.

Un alt aspect la care trebuie să ne oprim se referă la înseşi cuvintele rugăciunii. În principiu, lui Dumnezeu ne putem ruga cu orice cuvinte şi în orice limbă, numai că în rugăciunile improvizate ale creştinilor (mai ales ale celor mai „îndepărtați de Biserică") se pot strecura multe greşeli care pot face rugăciunea greşită şi „ineficientă". De aceea,

Biserica recomandă rugăciuni concrete: fie de inspirație biblică – cum sunt Psalmii sau „Tatăl nostru…", fie rugăciuni scrise de anumiți Sfinți, care prin viața lor au bine-plăcut lui Dumnezeu, devenind pentru noi modele duhovniceşti demne de urmat. Iată de ce Biserica reeditează sistematic diferite cărți de rugăciuni, pentru ca creştinii să se roage „corect" şi „suficient", urmând exemplul Sfinților. Astfel de cărți cu rugăciuni trebuie să existe în fiecare casă, dar ele trebuie şi folosite în fiecare zi de membrii familiei, nu pur şi simplu „ținute la icoane". Nu ne este de nici un folos dacă avem una sau mai multe cărți de rugăciuni în casă, dar nu ne rugăm din ele; ba chiar ne osândim, căci avem toate posibilitățile şi mijloacele de a ne ruga, dar nu vrem să o facem. Iar Dumnezeu ne va judeca nu doar după fapte, ci şi după gânduri, intenții şi, mai ales, după posibilitățile noastre de a face o faptă sau alta.

Pentru a fi de folos creştinilor, am hotărât să edităm o carte de rugăciuni, dar nu ne-am limitat la retipărirea conținutului după alte cărți, ci am făcut şi unele îmbunătățiri demult aşteptate. Trebuie să se ştie că majoritatea rugăciunilor Bisericii Ortodoxe au fost scrise în limba greacă veche, de aceea, pentru a tipări un text bine tradus şi adecvat limbajului omului contemporan (pentru a fi pe înțelesul acestuia), a trebuit să verificăm fiecare rugăciune după textul grecesc, dar şi după traducerile slavone. În anumite cazuri a trebuit să facem schimbări mai radicale, în altele – unele aproape neobservate. Au rămas şi câteva locuri unde am fi dorit să intervenim, dar pentru că oamenii prea mult s-au obişnuit cu o anumită variantă a textului şi de cele mai multe ori o repetă din inerție, fără să-i intereseze sensul şi corectitudinea textului, am considerat oportun să lăsăm vechile variante de traducere. Totuşi, în

ciuda obişnuinţelor, am considerat necesar de a revizui anumite adresări sau rugăciuni închinate Maicii Domnului, aducându-le în concordanţă cu dogmele ortodoxe, care nu acceptă abordările pietiste sau conferirea unor atribute divine Născătoarei de Dumnezeu, ci stabileşte doar preacinstirea ei şi rolul de rugătoare către Fiul său.

În ce priveşte conţinutul cărţii, precizăm că din ea au fost scoase toate prevederile legate de prezenţa preotului la aceste rugăciuni, lăsând strict ceea ce ţine de rugăciunea de acasă a credincioşilor laici. Majoritatea cărţilor de rugăciuni pur şi simplu duceau în eroare creştinii prin acele prevederi, deşi se ştie foarte bine că prezenţa preotului la rugăciunile obişnuite ale creştinilor este o excepţie extrem de rară.

În text vor putea fi observate şi alte mici modificări, poate mai puţin conforme cu obişnuinţele noastre. Dar, până la urmă, este vorba de obişnuinţe, şi acestea nu trebuie să prevaleze asupra necesităţii unui text mai corect şi mai clar.

Vă punem deci la dispoziţie această carte de rugăciuni, pe care, sperăm să o folosiţi cât mai des, spre folosul şi întărirea duhovnicească a dumneavoastră şi a întregii Biserici Ortodoxe, din care cu toţii facem parte.

Pogorârea Duhului Sfânt,
Muntele Athos, 2012

RUGĂCIUNILE DIMINEŢII

După ce creştinul se scoală din pat şi se spală, înainte de a începe vreun lucru, se îndreaptă spre icoane, aprinde candela sau o lumânare, aşteaptă puţine clipe până se linişteşte, apoi cu multă atenţie începe aşa:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de 3 ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh; şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte-ne de păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Slavă..., Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie Împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava în veci. Amin.

(Aceste rugăciuni, numite „rugăciunile începătoare", se vor pune la începutul fiecărui moment de rugăciune, indiferent de timpul zilei. În perioada de la Paşti până la Înălţarea Domnului, în loc de „Împărate Ceresc" se spune „Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le" – de 3 ori; iar de la Înălţare până la Pogorârea Sfântului Duh, se trece direct la „Sfinte Dumnezeule…". În restul anului, „rugăciunile începătoare" se rostesc aşa cum apar ele mai sus.)

Apoi aceste tropare:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi a îngerilor cântare strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi; deci cu frică să strigăm : Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori),

apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, îţi mulţumesc Ţie, Preasfântă Treime, că pentru multa Ta bunătate şi îndelunga-răbdare nu Te-ai mâniat pe mine leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut împreună cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; şi în nesimţirea somnului zăcând eu, m-ai ridicat, ca dis-de-dimineaţă să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să învăţ cuvintele Tale, să înţeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ţi cânt în mărturisirea inimii şi să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru (cu trei închinăciuni).

Apoi îndată:

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Spală-mă cu totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă

curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea; Ţie Unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât îndreptăţit eşti întru cuvintele Tale şi la Judecată vei fi biruitor.

Iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea; Tu însă adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei nelegiuiţi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, şi limba mea va slăvi dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Căci jertfă de ai fi voit, Ţi-aş fi dat, dar nici arderile-de-tot nu le binevoieşti. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul zdrobit; inima zdrobită şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Simbolul credinţei (Crezul)

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii: Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om; Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat; Şi a înviat a treia zi după Scripturi; Şi S-a suit la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui şi iarăşi va să vină, cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică;

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor;

Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta, dar izbăveşte-mă de cel viclean şi fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare aduc Ție, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând, strig: nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene, degrab mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopții să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ție, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile rele ale lumii şi de sporirea diavolească, mântuieşte-mă şi mă du întru Împărăția Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi în Tine este toată nădejdea mea şi Ție slavă înalț, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multă bunătatea Ta şi cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopții acesteia fără ispită din răutatea pizmaşului, Tu Însuți Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă, întru adevărată lumina Ta, să fac voia Ta cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea :

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul puterilor şi a tot trupul, Care între cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce încerci inimile şi rărunchii, şi adâncul omului îl ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuți, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile pe care le aducem Ție din gurile noastre cele necurate în acest ceas, îndrăznind la mulțimea milelor Tale. Iartă nouă greşelile cele cu cuvântul, cu lucrul, din ştiință şi din neştiință; curățeşte-ne pe noi de toată întinăciunea trupului şi a duhului, făcându-ne pe noi casă Cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă cu inimi veghetoare şi curate să trecem toată noaptea acestei vieți, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculați în lucrarea poruncilor Lui, şi să fim gata a intra în bucuria şi cămara slavei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat celor ce Te laudă şi nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfințeşti toate, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea :

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi neînțelese, slăvite şi prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputințelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulțumindu-Ți că nu ne-

ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat iubitor de oameni şi dis-de-dimineaţă ne-ai ridicat pe noi ca să slăvim stăpânirea Ta. Pentru aceea, ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi ne deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale ca să putem în linişte a cânta, a lăuda şi a ne mărturisi pururea Ţie-Dumnezeului Celui slăvit în toate şi de toţi-Tatălui Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şaptea, a Sfântului Ioan Gură de Aur:

(24 de stihuri, după numărul ceasurilor nopţii şi ale zilei)

Pentru ceasurile nopţii:

1. Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc.
2. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice.
3. Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă.
4. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de toată uşurătatea şi de nesimţirea cea împietrită.
5. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea.
6. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea.
7. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu, ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, văzând neputinţa sufletului meu.
8. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău.

9. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun.
10. Doamne Dumnezeul meu, deşi n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun.
11. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău.
12. Doamne, al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău, întru Împărăţia Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

1. Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă.
2. Doamne, nu mă lăsa pe mine.
3. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită.
4. Doamne, dă-mi cuget bun.
5. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă.
6. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele.
7. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare.
8. Doamne, dă-mi răbdare, voie nebiruită şi blândeţe.
9. Doamne, sădeşte în mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea.
10. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta.
11. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuviincioase.
12. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a opta,
către sfântul înger păzitor:

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului celui viclean să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor; întăreşte mâna mea cea slabă şi neputincioasă şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu cel ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit astăzi şi în toate zilele vieţii mele. Acoperă-mă şi mă păzeşte de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu; şi te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătăţii Sale. Amin.

Rugăciunea a noua, către Preasfânta

Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicile tale rugăciuni, izgoneşte de la mine ticălosul deznădăjduirea, uitarea, necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Izbăveşte-mă de relele amintiri şi năravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamurile şi se slăveşte preacinstitul tău nume în vecii vecilor. Amin.

În toate posturile, de luni până vineri (cu excepţia zilelor de sărbătoare), se recomandă a se zice şi rugăciunea Sf. Efrem Sirul, cu 3 metanii:

Doamne şi Stăpânul vieţii mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire şi al vorbirii în deşert nu mi-l da mie! (o metanie)

Iar duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, dăruieşte-l mie, slugii Tale!(o metanie)

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să-mi văd greşelile mele şi să nu osândesc pe fratele meu; că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.(o metanie)

Apoi sfârşitul:

Cuvine-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul a născut; pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă…, Şi acum…, Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne, Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

RUGĂCIUNI PENTRU DIFERITE TREBUINȚE

Dacă este nevoie şi dorință, la rugăciunile de dimineață şi de seară, înainte de a face sfârşitul acelora, credincioşii pot adăuga şi următoarele rugăciuni:

Rugăciune la începutul lucrului

Doamne Dumnezeul nostru, Care dintru început toate le-ai făcut spre a noastră bucurie şi desfătare, iar noi nemulțumitori fiind şi lipindu-ne mintea de cele zidite de Tine, am uitat de Însuşi Ziditorul tuturor. Pentru aceasta ne-ai rânduit ca prin multă osteneală să câştigăm darurile Tale, zicând prin David proorocul: „Ieşi-va omul la lucrul şi la munca sa până seara". Asemenea şi prin gura fericitului Pavel ai zis: „Cel ce nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce", amintindu-ne că „Fără de Tine nu putem face nimic". Aşadar, Doamne Dumnezeule, cu umilință alerg la bunătatea Ta: ajută-mi mie, păcătosului, cu harul Tău, să săvârşesc lucrul ce-l încep acum şi să-l sfârşesc cu bine, spre slava Ta: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune după sfârşitul lucrului

Doamne, Iisuse Hristoase, Cel ce eşti împlinirea tuturor lucrurilor celor bune, umple de bucurie şi de veselie sufletele noastre, primeşte mulțumirea noastră şi ne dăruieşte toate cele de folos sufletelor şi trupurilor noastre, că a Ta este împărăția şi puterea şi slava, în veci. Amin.

Rugăciune înainte de călătorie

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Calea, Adevărul şi Viața, şi ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif şi cu cei doi ucenici care au mers la Emaus, Însuți,

Stăpâne, călătoreşte şi cu mine robul tău, binecuvântându-mi drumul. Trimite-mi şi mie înger păzitor ca lui Tobie, ca să-mi fie povățuitor şi apărător şi să mă ferească nevătămat de toată întâmplarea cea rea. Şi, astfel, cu pace, sănătate şi bună sporire să mă întorc şi toată viața să proslăvesc preacinstitul şi de mare cuviință numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune pentru elevi şi studenți

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli prin harul Preasfântului Duh, Care S-a coborât în chipul limbilor de foc şi a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuți, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, trimite acelaşi Duh Sfânt peste mine, robul Tău, luminează mintea mea şi sădeşte în urechile mele Sfânta Scriptură cea insuflată de Tine, precum şi toată învățătura cea bună şi folositoare. Trimite în mintea şi inima mea duhul înțelepciunii, al ştiinței, al evlaviei şi al fricii Tale, duhul cel bun care povățuieşte pe calea cea dreaptă spre înțelegerea şi lucrarea a toată fapta cea bună, spre slava sfântului Tău nume, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale înțelepților Tăi Apostoli şi ale tuturor sfinților. Că Tu eşti luminarea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ție slavă şi mulțumire înălțăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viață făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru bolnavi

Stăpâne Atotțiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepseşti, dar nu omori, Care întăreşti pe cei neputincioşi şi ridici pe

cei căzuți, Cel ce vindeci bolile trupeşti ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru: întru milostivirea Ta, cercetează pe robii Tăi (N) şi le iartă lor orice au greşit cu voie sau fără de voie; trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare, atinge-Te de trup, potoleşte-le fierbințeala, uşurează-le suferințele şi izgoneşte toată boala. Fii tămăduitor robilor Tăi, ridică-i pe dânşii din patul durerii şi din aşternutul chinuirii. Dăruieşte-i pe ei sănătoşi şi întregi Bisericii Tale ca să fie bineplăcuți Ție şi să facă voia Ta. Că Ție se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ție slavă înălțăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea părinților pentru copii

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta ai zidit pe om şi, binecuvântându-l, ai zis: „Creşteți şi vă înmulțiți, şi umpleți pământul", cu umilință mă rog ca neîncetat să reverşi harul Tău şi să Te milostiveşti asupra copiilor mei, pe care mi i-ai dat ca dar dumnezeiesc. Umple-i pe ei de credință, înțelepciune şi pricepere. Îndreaptă paşii lor pe calea dreptății şi-i fereşte de toată ispita şi păcatul. Nu cer pentru ei, Doamne, bogății şi slavă omenească, ci te rog, dă-le sănătate trupului şi sufletului şi minte luminată pentru a face voia Ta ca să nu se depărteze niciodată de Biserica Ta cea sfântă şi pururi să binecuvânteze numele Tău. Amin.

Rugăciunea soților unul pentru altul

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, care ne-ai învățat să ne rugam unul pentru altul, cer mila şi bunăvoința Ta asupra soțului meu (*soției mele*) şi-i dă lui (*ei*) sănătate şi înțelepciune ca să-şi îndeplinească toate îndatoririle după voia şi porunca Ta. Păzeşte-l (*-o*) de toate

ispitele care ar putea să-i vină şi întăreşte-l (*-o*) în credința şi dragostea cea adevărată. Bunule Doamne, sfințeşte căsnicia noastră şi depărtează de la noi neîncrederea, egoismul şi iuțimea. Binecuvântează-ne şi ne primeşte împreună în Împărăția Ta, iar dacă ne este de folos, scapă-ne şi de greutățile acestei vieți. Căci Tu eşti Dumnezeul nostru şi Ție slavă înălțăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea copiilor pentru părinți

Dumnezeule cel bun şi iubitor, care m-ai adus la viață şi la credință prin părinții mei, primeşte mulțumirea şi rugăciunea mea pe care o aduc pentru ei. Dă-le lor sănătate şi bună-înțelegere, şi-i umple pe ei de bucurie şi de toate darurile cele cereşti şi pământeşti. Iar mie, Doamne, dă-mi putere şi înțelepciune ca să-mi iubesc părinții şi să-i ascult întru toate, căci Tu ai poruncit: „Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să-ți fie bine şi să trăieşti ani mulți pe pământ". Amin.

Rugăciune pentru frați şi surori

Doamne, Ție mă rog pentru frații şi surorile mele. Dăruieşte-le lor sănătate, înțelepciune, pace şi dragoste, ca să umble în căile Tale şi sa facă cele plăcute Ție. Dă-ne, Doamne, să trăim în pace şi iubire şi să ne ajutăm unii pe alții întru toate. Că milostiv şi iubitor de oameni eşti şi Ție slavă înălțăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru cei răposați

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii şi a vieții celei ce va să fie au adormit, părinți şi frați ai noştri (N)

şi pe toţi cei care întru dreapta credinţă s-au săvârşit, şi le iartă lor toate greşelile pe care le-au săvârşit cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul. Aşază-i pe ei, Doamne, unde cercetarea feţei Tale veseleşte pe toţi sfinţii Tăi cei din veac. Dăruieşte-le lor şi nouă împărăţia Ta şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor negrăite şi veşnice şi desfătarea vieţii Tale celei nesfârşite şi fericite. Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna celor adormiţi, Hristoase, Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru părintele duhovnicesc

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, care ai primit rugăciunea desfrânatei şi suspinul tâlharului, primeşte şi rugăciunea mea, a păcătosului, ce o aduc Ţie pentru părintele meu duhovnicesc, preotul / ieromonahul (N), pe care Tu l-ai rânduit să poarte povara păcatelor mele în faţa Ta, precum şi Tu porţi povara întregii lumi în faţa Tatălui Ceresc.

Iartă-i toate greşelile cele de voie şi fără de voie, vindecă-i toată boala şi întinăciunea trupească şi sufletească, cercetează-i neputinţele şi slăbiciunile, căci dintre oameni l-ai ales şi poartă aceeaşi fire ca şi mine. Izbăveşte-l de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi şi de orice ispită. Sporeşte-i înţelepciunea, îndelunga-răbdare, liniştea, pacea şi bucuria. Înmulţeşte-i puterile, sporeşte-i blândeţea şi purtarea de grijă şi împlineşte toate cele de folos lui. Pune în inima şi în gura lui cuvintele Tale cele mântuitoare, umple-l de har, dă-i minte luminată şi pricepere sfântă. Bine sporeşte în el, Doamne, şi dăruieşte-l sănătos, îndelungat în zile, drept

învăţând cuvântul adevărului Tău, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciunea stareţilor de la Optina

Doamne, dă-mi să întâmpin cu linişte sufletească tot ce-mi va aduce ziua de azi. Doamne, dă-mi întru totul să mă supun voii Tale Sfinte.

În tot ceasul acestei zile povăţuieşte-mă şi ajută-mă în toate. Toate câte le voi auzi şi mi se vor întâmpla în această zi, învaţă-mă să le primesc cu suflet liniştit şi cu credinţă tare, după sfântă voia Ta.

În toate cuvintele şi faptele mele călăuzeşte-mi gândurile şi simţurile. În toate întâmplările neprevăzute, fă să nu uit că totul este trimis de către Tine.

Doamne, învaţă-mă să mă port cu dreptate şi cu înţelepciune cu toţi fraţii mei, să nu tulbur şi să nu supăr pe nimeni.

Doamne, dă-mi putere să duc povara zilei şi toate câte mi se vor întâmpla în această zi, cu pace în suflet.

Doamne, călăuzeşte-mi voia mea şi învaţă-mă să mă rog, să cred, să nădăjduiesc, să rabd, să iert şi să iubesc. Amin.

RUGĂCIUNILE MESELOR

Rugăciune înaintea mesei de dimineață şi prânz:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie Împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava în veci. Amin.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Hristoase Dumnezeule, binecuvântează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că Sfânt eşti, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune după masa de dimineață şi prânz:

Mulţumim Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat de bunătăţile Tale cele pământeşti; nu ne lăsa lipsiţi nici de cereasca Ta Împărăţie; ci, precum ai venit în mijlocul ucenicilor Tăi, Mântuitorule, pacea Ta dându-le lor, aşa vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Cuvine-se cu adevărat… (vezi rugăciunile de dimineață)

Slavă… Şi acum… Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

* * *

Rugăciunea înainte de masa de seară

Mânca-vor săracii şi se vor sătura, şi vor lăuda pe Domnul; iar cei ce-L caută pe Dânsul; inimile lor vor fi vii în veacul veacului.

sau:

Ochii tuturor spre Tine sunt, Doamne, că Tu le dai tuturor hrană la vremea cuvenită. Deschizându-Ţi Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi.

Slavă…, Şi acum…, Doamne miluieşte (de 3 ori).

Hristoase Dumnezeule, binecuvântează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că Sfânt eşti, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea după masa de seară

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile mâinilor Tale ne-am bucurat; însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia altora pentru rodul de grâu, de vin şi de untdelemn, ce li s-au înmulţit. În pace întreg mă voi culca şi voi adormi, căci Tu, Doamne, întru nădejde m-ai aşezat.

Slavă…, Şi acum…, Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

După rugăciunile începătoare (vezi la rugăciunile de dimineață), se citesc troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi; miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci prin tine a venit mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi,

Rugăciunea întâi, către Dumnezeu-Tatăl:

(a Sfântului Macarie cel Mare)

Dumnezeule cel veşnic şi Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi toate păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul şi cu gândul; şi curățeşte, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace ca, sculându-mă

din ticălosul meu aşternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieții mele şi să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine: pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Şi mă izbăveşte, Doamne, de gândurile cele deşarte, care mă întinează şi de poftele cele rele. Că a Ta este împărăția, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, către Iisus Hristos:

(a Sfântului Antioh)

Atotțiitorule, Cuvinte al Tatălui, Tu singur fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța stricăciunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel căruia ne închinăm, Împărate Sfinte, Iisuse Hristoase, păzeşte-mă în timpul somnului cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte şi mă ridică, la vreme cuvioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh:

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieşte şi-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am

greşit Ţie astăzi cu voie şi fără de voie, cu ştiinţă şi neştiinţă, cu cele din tinereţe şi din obiceiul cel rău, din voie liberă şi din lene: ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am jignit, sau de ceva m-am mâniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi l-am nesocotit, sau pe fratele meu l-am mâhnit, sau m-am certat, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a abătut la deşertăciunile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, deşi ale mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne şi Făcătorul meu, pe mine, leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează şi mă slobozeşte şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu, păcătosul şi necuratul şi ticălosul, şi să mă închin şi să cânt şi să preaslăvesc preacinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra:

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi cu cuvântul, cu lucrul şi cu gândul, ca un bun şi iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără ispite dăruieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul. Că Tu eşti păzitorul sufletelor şi al

trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai mult decât tot numele îl chemăm, dă-ne nouă, celor ce mergem spre somn, iertare sufletului şi trupului; păzeşte-ne de toată nălucirea şi întunecata desfătare; potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca, dobândind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet, şi cu rugăciunile Tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele fără de prihană să o petrec şi prin tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către Îngerul păzitor:

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui protivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei

Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu:

(glasul al 8-lea)

Apărătoare Doamnă, izbăviţi fiind de cele rele, mulţumiri aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi; Şi ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate primejdiile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie:

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperemântul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, oare-mi va fi mie patul meu groapă, sau iarăşi îmi vei lumina cu ziuă ticălosul meu suflet? Iată, groapa şi moartea îmi stau înainte. De judecata Ta, Doamne, mă tem şi de chinul cel fără de sfârşit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile cereşti şi pe sfântul înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi chinul. Dar Te rog, mântuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare şi de vei milui pe cel

curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta, dar şi spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta; întru aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea şi milostivirea Ta cea nespusă; deci precum voieşti, aşa să le rânduieşti.

Apoi, făcând la fiecare cerere închinăciune
sau metanie până la pământ, zi:

Mă închin Ţie, Preasfântă Treime, Fiinţă de viaţă făcătoare şi nedespărţită: Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine şi Te mărturisesc şi Te slăvesc; Îţi mulţumesc şi Te laud, Te cinstesc şi Te preaînalţ şi Te rog: miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău. (de 3 ori)

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puţină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Sfinte şi mare Prorocule Ioane, Înaintemergătorule şi Botezătorule al Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos şi ai câştigat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale.

Sfinţilor ai lui Dumnezeu: apostolilor, proorocilor, mucenicilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, şi toţi sfinţii care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi câştigat îndrăzneală către Stăpânul, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile voastre.

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenițe și cuvioase, care ați slujit Mântuitorului Hristos cu dăruire, rugați pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Și apoi, vrând să te așezi pe așternut, zi acestea:

Luminează-mi ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă…

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăvește-mă de dânsele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum…, al Născătoarei de Dumnezeu:

Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisind că tu ești de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Rugăciune de mijlocire:

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știință și cele cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Pe cei ce ne urăsc pe noi și ne fac strâmbătate, iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre, dăruiește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt întru neputință, cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Cu cei călători, împreună călătorește. Celor ce ne ajută și ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii, miluiește-i după mare mila Ta. Pomenește, Doamne, pe cei mai dinainte adormiți, părinții și frații noștri, și-i odihnește unde luminează lumina feței Tale. Pomenește, Doamne, pe frații noștri cei din necazuri și-i izbăvește de toată primejdia. Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici și le dă lor cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne, Doamne, și pe noi, smeriții, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și întru totul fără-prihană, și Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul a născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă…, Și acum…, Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinților părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Când vrei să te culci, zi:

În mâinile Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, îmi dau sufletul meu; Tu mă miluieşte, Tu mă binecuvântează şi viață veşnică îmi dăruieşte. Amin.

Apoi, făcându-ți semnul crucii şi, adormind cu rugăciunea pe buze şi în minte, cu nădejde gândeşte-te la ziua judecății,
cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

RÂNDUIALĂ ÎNAINTE DE SPOVEDANIE

Fiecare creştin trebuie să-şi mărturisească păcatele ori de câte ori simte nevoia (o dată la câteva săptămâni sau cel puțin în cele 4 posturi). Când cineva se mărturiseşte pentru prima dată sau când trece la un alt duhovnic, trebuie să facă o mărturisire generală (din copilărie), urmând ca după aceea să mărturisească doar păcatele pe care le-a făcut de la ultima mărturisire. Problemele care nu țin de spovedanie trebuie discutate cu preotul aparte, nu în cadrul tainei mărturisirii.

După rugăciunile începătoare, cel care se pregăteşte pentru a-şi mărturisi păcatele, spune cu toată umilința:

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele; şi sufletul meu s-a tulburat foarte şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta. Că nu este în moarte cine să Te pomenească pe Tine şi în iad cine Te va lăuda? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. S-a tulburat de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmaşii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toți vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrabă.

Rugăciune de pocăință

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care Singur din fire eşti fără de păcat şi pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune dureroasă a mea, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne preaînalte, Împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată viața mea am petrecut-o în păcate şi, umblând după poftele trupului, mi s-a întunecat mintea, încât n-am vrut să fac voia Ta cea sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs şi de batjocură dracilor, uitând că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoșilor. Apoi, căzând în deznădăjduire şi nesimțire, m-am făcut pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine. Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra şi a sluji păcatului. Dar de vreme ce eşti mult-milostiv şi aştepți întoarcerea oamenilor, iată, şi eu cad la înfricoşatul Tău Scaun şi, căzând către Tine, din adâncul sufletului strig Ție: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-Te spre nepriceperea mea, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi, rătăcit fiind, întoarce-mă, şi, întorcându-mă, îmbrățişează-mă şi mă iartă, căci n-ai pus pocăință pentru cei drepți şi n-ai adus iertare celor ce nu greşesc, ci ai rânduit pocăință pentru mine păcătosul, care cu atâtea fapte te-am mâniat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-

mi ochii inimii mele şi dă-mi umilință spre pocăință şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire la lumea cea de dincolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învățătură despre Spovedanie:

Înainte de mărturisirea păcatelor, creştinul va scrie pe o foaie păcatele făcute, pentru a nu lăsa ceva nemărturisit, iar lista de mai jos este menită să-i ajute chiar şi pe cei care se mărturisesc mai des. În cazul în care cineva are de adăugat ceva, acest lucru trebuie făcut neapărat, având mai jos doar un îndrumar general, care nu poate fi valabil pentru toți creştinii. Cei care nu înțeleg ce înseamnă un anumit păcat sau cât de grav este acesta, să-l întrebe pe preotul duhovnic. Primul şi ultimul aliniat din această mărturisire se vor citi de către fiecare, pentru că ele constituie o introducere şi un sfârşit general valabil pentru toți.

GHID DE MĂRTURISIRE A PĂCATELOR

Mă mărturisesc eu, mult păcătosul/păcătoasa (numele de botez**), Domnului nostru Iisus Hristos în prezența sfinției tale, cinstite părinte, de toate păcatele mele pe care le-am făcut de la ultima mărturisire (sau din copilărie) şi până acum: cu fapta, cu cuvântul, cu gândul, din ştiință şi din neştiință, cu voie sau fără de voie, din noapte şi din zi…**

Am greşit: având puțină credință şi încredere în Dumnezeu; căzând în ispite şi în nevoi nu m-am supus voii Domnului, ci am cârtit şi am hulit; n-am îngăduială şi răbdare când nu se face ceva după voia mea; m-am lenevit a

învăța legea şi poruncile Domnului; nu m-am pocăit cu părere de rău de păcatele făcute şi cu hotărâre de a nu mai greşi, m-am ruşinat şi am ascuns păcatele la mărturisire (se menționează care anume); m-am împărtăşit cu sfintele Taine cu nevrednicie; m-am ruşinat a mărturisi că sunt creştin, m-am lenevit a face fapte bune.

Am greşit: cu mândria, cu fudulia, cu slavă deşartă, cu iubirea de sine, cu îndreptățirea de sine şi învinuirea altora, cu îmbuibarea pântecelui, cu beția, cu mâncarea pe ascuns, înainte şi după vreme, cu somn mult, cu iubirea de plăceri, m-am purtat fără de ruşine; am fumat tutun şi am servit pe alții, mi-am făcut tatuaje. Am pomenit numele Domnului în deşert, am înjurat, nebuneşte am râs şi am făcut glume pe seama altora, am judecat, am osândit pe nedrept, am clevetit, am mințit; am mințit şi am bătut pe cineva la mânie sau din plăcere.

Am greşit: cu necinstirea sfintelor sărbători, n-am frecventat Sfânta Biserică în duminici şi sărbători; în timpul slujbei am greşit cu neatenția, cu vorbirea şi umblarea prin biserică, cu înfățişare smintitoare; m-am lenevit a face rugăciunile creştinului de seară şi dimineață, a citi Sfânta Scriptură şi alte cărți de suflet folositoare; n-am împlinit canonul rânduit mie de duhovnic, m-am lenevit a face metanii; am făcut semnul Sfintei Cruci cu neglijență; am încălcat sfintele posturi (cele 4 posturi + zilele de miercuri şi vineri); am pierdut timpul în zadar în fața televizorului şi a calculatorului.

Am greşit: cu necinstirea părinților, nu i-am ascultat, le-am vorbit urât şi am ridicat mâna la ei, n-am avut grijă de bătrânețele lor, n-am stimat pe cei vârstnici; nu mi-am educat copiii în frica Domnului, m-am purtat cu ei aspru sau i-am lăsat în voia lor, n-am avut grijă de viața lor

duhovnicească, i-am îndemnat la păcat, i-am deprins să fure, să mintă ş.a.

Am greşit: cu mânia, cu învrăjbirea, cu invidia, cu ura față de aproapele, cu neiertarea, cu neiubirea aproapelui, cu răzbunarea, cu împietrirea inimii; am omorât pe cineva cu voie sau fără voie, am fost părtaş la omor; am putut salva pe cineva, dar m-am temut să-l ajut; am fost pricina morții cuiva; am chinuit şi am ucis animale.

Bărbații: m-am spurcat, având scurgere în somn; am oprit zămislirea pruncilor; am impus sau am fost de acord ca soția (sau partenera) să facă avort; am lovit soția, am împins-o să facă lucruri urâte; am violat pe cineva.

Femeile: am oprit zămislirea pruncilor; mi-am omorât copilul în pântece, făcând avort; am sfătuit pe alții să facă acest păcat sau am căzut de acord; am pierdut copilul în timpul sarcinii (*se precizează motivul*); din neglijență/neştiință m-am împărtăşit în perioada de necurăție lunară; am căutat să ispitesc bărbații prin folosirea machiajului şi/sau prin purtarea hainelor indecente.

Am greşit: primind gânduri spurcate de desfrânare şi nu m-am împotrivit lor, m-am îndulcit în ele; m-am spurcat cu amintiri de păcate şi închipuiri spurcate, am privit filme şi imagini pornografice; m-am spurcat cu aprinderea trupească spre desfrânare; am făcut malahie (masturbare); am curvit sau preacurvit (după caz, trebuie specificat dacă nu cumva relațiile au avut loc cu rude sau cu persoane de acelaşi sex); m-am căsătorit fără să mă cunun la Biserică; am avut relații împotriva firii (diferite perversiuni sexuale); nu m-am înfrânat de la relații conjugale în zilele de post, în perioada de sarcină şi de alăptare a pruncului; am iubit şi am căutat plăcerea trupească, m-am desfrânat cu mirosul, cu privirea, cu atingerile şi pipăitul.

Am greşit: cu viclenia, cu făţărnicia, cu minciunile, cu batjocura, cu zgârcenia, cu agonisirea de bogăţii, n-am făcut milostenie la săraci, n-am ajutat pe cei nevoiaşi, am urât şi am alungat pe cerşetori; am furat şi am luat fără voie lucruri străine, am făcut afaceri murdare, am dat şi am primit mită, am nedreptăţit, am făcut mărturie nedreaptă asupra aproapelui; am spus la alţii păcate de sminteală, am spus vorbe murdare, de ruşine, am jurat de Dumnezeu şi Biserică, am râs de păcatele şi neputinţele aproapelui, am smintit pe cei mai mici, am căutat cinste, m-am mărit cu cuvântul, m-am lăudat, m-am pus pe mine pildă altora.

Am greşit: poftind frumuseţe străină şi cu dânsa mi-am rănit inima; am avut zavistie, văzând bogăţia şi bunurile materiale sau spirituale ale aproapelui, am făcut vrăji şi farmece, am despărţit familii, mi-am bătut joc de lucruri sfinte, am crezut în zodii (horoscop); am fost la descântători, vrăjitori şi ghicitori; am plătit slujbe sau m-am rugat pentru a face rău cuiva, n-am iertat pe cei care mi-au făcut rău, am blestemat pe ei şi pe copiii lor, am blestemat pe copiii mei, am jurat pe sănătatea lor; am necinstit mormintele răposaţilor; am băut sânge de animale, am mâncat animale moarte; am tăgăduit existenţa lui Dumnezeu, am fost ateu şi am propagat ateismul; m-am înşelat cu ereziile cele spurcate, am fost sectar şi am fost „botezat” la sectari, am depărtat şi pe alţii de la dreapta credinţă, m-am înşelat cu visurile şi cu diferite superstiţii, am ascultat muzică satanistă.

Am greşit: cu vederea, cu auzul, cu văzul şi cu toate simţirile mele, dar de toate acestea pe care le-am mărturisit sau din uitare nu le-am mărturisit, mă căiesc, îmi pare rău şi mă simt vinovat în faţa Domnului şi voiesc ca de acum înainte, cu ajutorul lui Dumnezeu, să nu mai greşesc, iar tu

cinstite părinte, iartă-mă, dezleagă-mă şi roagă-te pentru mine păcătosul/păcătoasa.

După ce creştinul şi-a mărturisit păcatele, duhovnicul îi stabileşte, după caz, un canon prin care-i dă o rânduială de rugăciune, post, lectură duhovnicească etc. Creştinul este dator să îndeplinească cu stricteţe, dar şi cu evlavie şi râvnă acest canon, exact aşa cum a fost stabilit. Canonul poate presupune, în cazul unor păcate mai grave, oprirea de la împărtăşirea cu Sfintele Taine pentru un anumit timp (epitimie). Cel oprit de la Împărtăşanie pentru mai mult timp trebuie să frecventeze Biserica şi chiar să se mărturisească cât mai des, pentru a-şi vindeca mai uşor boala sufletească pricinuită de păcat.

Cel care a primit binecuvântarea de a se împărtăşi se pregăteşte trupeşte şi duhovniceşte, aşa cum a fost sfătuit de duhovnicul său. În anumite situaţii, sub supravegherea şi cu binecuvântarea duhovnicului, creştinul se poate împărtăşi de mai multe ori la rând cu aceeaşi Spovedanie.

PAVECERNIȚA MICĂ

Se obişnuieşte ca orice Canon citit seara, inclusiv Canonul înainte de împărtăşirea cu Sfintele Taine, să se citească în cadrul Pavecerniței mici, aşa cum se va indica la momentul potrivit.

Pavecernița se începe cu rugăciunile începătoare, după care se continuă cu Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniți să ne închinăm…(de 3 ori), Psalmul 50 (vezi la rugăciunile de dimineață). Apoi:

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbeşte-Te! Să fie ruşinați şi înfruntați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinați cei ce-mi grăiesc (cu fățărnicie): "Bine, bine!".

Să se bucure şi să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi cei ce iubesc mântuirea Ta să zică pururea: "Slăvit să fie Domnul!". Iar eu sunt sărac şi sărman; Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele

mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne! La Tine am scăpat, Învață-mă să fac voia Ta, ca Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Doxologia

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatul lumii. Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia

Ta, că Tu eşti Dumnezeul Meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Binecuvântat eşti Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mânilor Tale nu le trece cu vederea, că Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cred întru unul Dumnezeu… (caută la rugăciunile de dimineaţă)

Aici se va citi Canonul de rând al zilei: luni şi miercuri seara – Canonul de pocăinţă către Mântuitorul Hristos, marţi şi joi seara – Paraclisul Maicii Domnului, vineri seara – Imnul Acatist al Buneivestiri, sâmbătă seara (şi în ajunul sărbătorilor) – Canonul înainte de Împărtăşanie, iar duminică seara – Canonul către Îngerul păzitor. Cu binecuvântarea duhovnicului, această pravilă poate fi scurtată sau lungită, în funcţie de persoană şi timpul disponibil. Iar după sfârşitul canonului (sau canoanelor) se spune: **C**uvine-se cu adevărat… (vezi la rugăciunile de dimineaţă), apoi Doamne, miluieşte (de 12 ori) şi următoarele rugăciuni:

Rugăciune de cerere către Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul, prin preaslăvită naşterea ta cu oamenii L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o; ceea ce eşti singură nădejdea celor fără de nădejde şi celor biruiţi ajutătoare; grabnică folositoare celor ce aleargă la tine şi tuturor creştinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos şi întinat, care cu urâte gânduri şi cu cuvinte şi cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut, şi prin lenea dulceţilor vieţii cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce eşti Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni, milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi întinatul, şi primeşte rugăciunea mea, ce se aduce ţie din buze necurate; iar pe Fiul tău şi Stăpânul nostru şi Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzându-L, roagă-L să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătăţii Sale! Şi trecând greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăinţă şi lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Şi fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă şi iubitoare de bine, întru această viaţă de acum, caldă folositoare şi ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le şi la pocăinţă îndreptându-mă. Şi în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l şi întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Şi în ziua înfricoşătoarei judecăţi de chinurile cele veşnice izbăvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru moştenitor pe mine arătându-mă. Pe aceasta să o şi dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinul tău. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale

Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Duhul Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos

Şi ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patimă a dulceţii. Conteneşte întărâtările patimilor, stinge săgeţile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleşug. Zburdările trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru cel pământesc şi trupesc adoarme-l. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă, cuget curat, inima trează, somn uşor, de toată nălucirea satanei izbăvindu-ne. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriţi întru poruncile Tale şi pomenirea judecăţilor Tale întru noi nestricată având-o. Doxologie de toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi să binecuvântăm şi să slăvim preacinstitul şi preaîncuviinţatul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 de ori)

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne, Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

CANON DE POCĂINŢĂ
CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Alcătuire a Sfântului Teodor Studitul

Cântarea întâi, glasul al 6-lea:

Irmos:

Ajutor şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeul părinţilor noştri şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.
(înainte de primul şi al doilea tropar al fiecărei cântări, după Irmos)

Mă cutremur cugetând la ziua cea înfricoşătoare şi negrăită a venirii Tale şi cu frică mai înainte o văd; ziua în care vei şedea să judeci pe cei vii şi pe cei morţi, Dumnezeul meu, Atotputernice.

Glasul Tău cel dorit, care va chema la bucurie pe sfinţii Tăi, să-l aud şi eu, ticălosul, şi să aflu nespusa desfătare a Împărăţiei cereşti.

Slavă...

Să nu intri cu mine la judecată, vădind faptele, cuvintele şi gândurile mele cele rele. Ci cu îndurările Tale, trecând cu vederea răutăţile mele, mântuieşte-mă, Atotputernice.

Şi acum..., a Născătoarei:

Roagă-te, Maică Fecioară, către Milostivul Dumnezeu, pentru noi păcătoşii, care greşim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecăţii.

Cântarea a treia:

Irmos:

Întăreşte, Doamne, pe piatra mărturisirii Tale, inima mea care se clatină, că Singur eşti Sfânt şi Domn.

Miluieşte-mă, Doamne, miluieşte-mă, strig Ţie, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplăteşti tuturor după vrednicia faptelor.

Întoarce-te, suspină, ticăloase suflete, înainte de a lua sfârşit privelişte acestei vieţi, când va închide Domnul uşa cămării.

Slavă...

Păcătuit-am, Doamne, ca nimeni altul, întrecând pe toţi cu greşelile; dar mai înainte de judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Odrăslit-ai, Preacurată, cu naştere fără de sământă, pe Cuvântul cel viu, Care S-a întrupat fără schimbare în pântecele tău. Slavă naşterii tale, Maica lui Dumnezeu.

Şezânda (Sedealna):

Gândesc la ziua cea înfricoşătoare şi plâng de faptele mele cele viclene; cum voi răspunde Împăratului celui nemuritor? Şi cu ce îndrăzneală mă voi uita la Judecătorul, eu dezmierdatul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut şi Duhule Sfinte, miluieşte-mă.

Slavă...

În valea plângerii, în locul ce ai rânduit, Milostive, când vei şedea să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse

ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor; ci Te milostiveşte, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, al tău ajutor îl cer; milostiveşte-te spre poporul cel ce lesne se primejduieşte, roagă pe milostivul Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată certarea, ceea ce eşti una binecuvântată.

Cântarea a patra:

Irmos:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a cutremurat, că vrei să te naşti din Fecioară şi să te arăţi oamenilor, şi a zis: am auzit glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne!

Sosit-a Ziua, iată înaintea uşilor este judecata; suflete, priveghează! Aici se vor aduna împreună conducătorii cu supuşii şi bogaţii cu săracii, luând fiecare om după vrednicia faptelor.

Când vei despărţi pe păcătoşi de cei drepţi, judecând lumea, rânduieşte-mă a fi una dintre oile Tale, alegându-mă dintre capre, Iubitorule de oameni, ca să aud glasul Tău cel binecuvântat.

Slavă...

Auzind cuvintele cele cu plângere ale bogatului în văpaia chinurilor, plâng eu ticălosul şi mă tânguiesc în aceeaşi osândă fiind, dar mă rog: Miluieşte-mă, Mântuitorul lumii, în vremea judecăţii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară, prunc născând şi curăția păzind, tu cinstită te-ai arătat, născând pe Dumnezeu şi Omul; minunea ta, Fecioară Maică, spăimântează tot auzul şi cugetul.

Cântarea a cincea:

Irmos:

Pe mine, cel ce dis-de-dimineață mă rog, Iubitorule de oameni, Te rog, luminează-mă şi mă îndreptează întru poruncile Tale şi mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Iartă-mă, Doamne, pe mine robul Tău şi să nu mă dai chinurilor celor amare şi demonilor celor cumpliți, între care nu se poate afla odihnă.

Slăbeşte, lasă şi iartă-mi, Doamne, toate câte Ți-am greşit Ție şi să nu mă trimiți în osânda focului şi a ruşinii celei fără de sfârşit.

Slavă...

Fie-Ți milă, Doamne, de zidirea Ta; greşit-am Ție, iartă-mă; că numai Tu din fire eşti curat şi nimeni altul, înafară de Tine, nu este fără întinăciune.

Şi acum..., a Născătoarei:

Întru cinstită naşterea ta cea mai presus de fire, legile firii în chip arătat se dezleagă; că fără de sămânță ai născut pe Dumnezeu Cel născut din Tatăl mai înainte de veci.

Cântarea a şasea:

Irmos:

Din iadul cel mai de jos am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu şi m-a auzit şi a scos din stricăciune viața mea.

La înfricoşătoarea Ta venire, Hristoase, când Te vei arăta din cer şi cărțile se vor deschide, atunci să-Ți fie milă, Mântuitorule, de zidirea Ta.

Nimic nu te va putea ajuta acolo, o suflete, judecător fiind Dumnezeu: nici învățătura, nici meşteşugul, nici mărirea, nici prieteniile; ci numai puterea faptelor.

Slavă...

De porțile iadului izbăveşte-mă, Doamne; mântuieşte-mă de prăpastie şi de întunericul cel adânc, de cele mai de jos ale pământului şi de focul cel nestins şi de oricare altă pedeapsă veşnică.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tu eşti uşa, prin care singur Iisus, Fiul tău, a trecut, Cel ce a intrat şi a ieşit, şi cheile fecioriei nu le-a stricat, Curată; Cel ce a zidit pe Adam.

Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ți pui nădejdea? Părăseşte-le pe acestea şi te întoarce către Dumnezeu, strigând: Îndurate Doamne, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

Icos:

Gândeşte, suflete al meu, la ceasul cel amar al morții şi la judecata cea înfricoşătoare a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte, te pocăieşte, strigând: Miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a şaptea:

Irmos:

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit şi nici nu am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor noştri.

Domnul vine să judece, cine va suferi arătarea Lui? Înfricoşează-te, ticăloase suflete, înfricoşează-te şi-ţi găteşte lucrurile tale spre ieşirea ta, ca să afli milostiv şi îndurat pe Însuşi Dumnezeul părinţilor.

Cad înaintea Ta şi aduc Ţie, ca nişte lacrimi, graiurile mele. Am greşit mai mult decât păcătoasa şi fărădelege am făcut ca nimeni altul pe pământ; dar milostiveşte-Te, Stăpâne, spre făptura Ta, şi la Tine mă cheamă.

Slavă...

Întoarce-te, căieşte-te, descoperă cele ascunse şi, ca David, zi lui Dumnezeu, Celui ce toate le ştie: „De cele ascunse ale mele curăţeşte-mă şi mă miluieşte după mare mila Ta".

Şi acum..., a Născătoarei:

Ieşit-a Dumnezeu, Cel preafrumos, din cămara pântecelui tău, ca un împărat îmbrăcat cu haină ţesută de Dumnezeu, înroşită în vopseaua cea de taină a preacuratului tău sânge, şi împărăţeşte tot pământul.

Cântarea a opta:

Irmos:

Pe Cel pe Care oştile cereşti Îl slăvesc şi de Care se cutremură heruvimii şi serafimii, pe Acela toată suflarea şi toată făptura lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Când vei judeca Tu, Dumnezeule, cine dintre pământeni, fiind înconjurat de patimi, va putea suferi? Că atunci focul cel nestins şi viermele cel neadormit va cuprinde în veci pe cei osândiţi.

Dreptule Judecător, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de focul şi de îngrozirea ce mă aşteaptă pe dreptate la judecată; dar lasă-mă mai înainte de sfârşit să mă pregătesc, prin fapte bune şi prin pocăinţă.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul
şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Când vei şedea Judecătorule, ca un Milostiv, şi vei arăta Hristoase înfricoşătoare slava Ta – o, ce frică va fi atunci! – focul arzând şi toţi temându-se de judecata cea de nesuferit.

Şi acum..., a Născătoarei:

Din luminatul tău pântece ieşind Hristos, ca un mire din cămară, a luminat lumină mare celor din întuneric; pentru că strălucind Soarele dreptăţii, lumea a luminat, curată!

Cântarea a noua:

Irmos:

Neînţeles lucru este rodul zămislirii mai presus de fire şi naşterea Maicii celei fără de bărbat, căci naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, toate neamurile pe tine, ca pe o Maică, Mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credinţă te mărim.

Domnul vine să-i pedepsească pe păcătoşi şi să-i mântuiască pe cei drepţi; să ne înfricoşăm, să plângem şi să ne îndreptăm, căci descoperind cele nearătate şi cele ascunse ale oamenilor, Hristos va răsplăti tuturor după vrednicie.

Să nu mă întoarcă de la faţa Ta, mânia urgiei Tale, Doamne, nici să aud glasul Tău cel de blestem trimiţându-mă în foc; ci dă-mi să intru şi eu în bucuria cămării Tale celei nestricăcioase, împreună cu sfinţii Tăi.

Slavă...

Mintea mi s-a rănit, trupul mi s-a trândăvit, mi se îmbolnăveşte duhul, cuvântul a slăbit, viaţa a trecut, iar sfârşitul este lângă uşi. Deci, ce vei face, suflete, când va veni Judecătorul să cerceteze ale tale?

Şi acum..., a Născătoarei:

Minunea naşterii tale mă uimeşte, ceea ce eşti cu totul fără-prihană; spune cum ai zămislit fără sământă pe Cel necuprins? Cum ai rămas fecioară, născând ca o maică? Acest lucru peste fire cu credinţă primindu-l, închină-te Celui născut, căci câte le voieşte le şi poate.

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos

Doamne Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care singur din fire eşti fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă această rugăciune a mea, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat în mine. Tu, Doamne, Împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea am cheltuit-o în păcate şi, umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Mintea cu totul mi-am întinat,

trupul cu totul l-am spurcat, sufletul cu totul l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Cine, dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am făcut răutate înaintea Ta, întrecând pe toţi păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare şi fără de iertare. Însă, de vreme ce eşti milostiv şi mult-milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc înaintea Ta şi din adâncul sufletului strig Ţie: milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, îndură-te, ajută neputinţei mele, ia aminte la glasul rugăciunii mele şi lacrimile mele nu le trece cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, pentru că Tu eşti cel care nu doreşti moartea păcătosului. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, Cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire inimii spre îndreptarea mea, ca primind iertare mulţimii greşelilor mele, să proslăvesc milostivirea Ta şi să laud totdeauna Preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

PARACLISUL MAICII LUI DUMNEZEU

Acest Paraclis este o rânduială de rugăciune foarte folositoare adresată Maicii Domnului, care poate fi citită la necesitate, chiar şi în fiecare zi, când poate fiecare. Paraclisul constă din Canonul Născătoarei de Dumnezeu şi alte câteva rugăciuni care se pun înainte şi după Canon. Atunci când Paraclisul este săvârşit în Biserică, cu preot, el poate avea Evanghelie şi alte elemente specifice.

Dacă acest Paraclis este făcut separat, fără a fi încadrat în rugăciunile de dimineaţă sau Pavecerniţă, el trebuie să înceapă cu rugăciunile începătoare (vezi la rugăciunile dimineţii), troparele: „Către Născătoarea de Dumnezeu…", apoi Psalmul 50 şi Canonul, încheind cu rugăciunile finale. Dacă însă Paraclisul este încadrat într-o altă rânduială (de obicei Pavecerniţa), din el se va citi doar Canonul, aşa cum urmează mai jos.

Troparele Paraclisului, glasul al 4-lea

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: „Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi neajutoraţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat."

Slavă…, Şi acum…

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom

depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Urmează Psalmul 50 (vezi la rugăciunile de dimineaţă), apoi Canonul:

CANONUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Cântarea întâi

Irmos:

***A**pa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israiliteanul striga: „Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm".*

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mântuieşte-mă.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, care ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi; că la tine scăpând acum îmi tind şi sufletul şi gândul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă, Maica lui Dumnezeu, ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui bun.

Cântarea a treia

Irmos:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Folositoare şi acoperământ vieţii mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti izvorul bunătăţilor şi credincioşilor întărire, una întru tot lăudată.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Te rog, Fecioară, risipeşte-mi tulburarea sufletului şi viforul întristărilor mele; că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos, începătorul liniştii, L-ai născut, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăţilor, bogăţia facerii de bine izvorăşte-o tuturor; că toate le poţi, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Cel puternic întru tărie, una preacurată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor fiind cuprins, Fecioară, ajută-mi; că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Imn:

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca la un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Şezânda (Sedealna):

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu stăruinţă strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrabă şi ne izbăveşte din nevoi, ceea ce eşti una grabnică folositoare.

Cântarea a patra

Irmos:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ţie cântare de mulţumire cântăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde şi întărire şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a cincea

Irmos:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Umple, Preacurată, inima mea de veselie, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut izvorul veseliei.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Izbăveşte-ne din primejdii, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Risipeşte negura greşelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale; şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a şasea

Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele, căci s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat; dar ca Iona mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!"

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pe Cel ce a mântuit de moarte şi de stricăciune firea mea, care era ţinută de moarte şi de stricăciune, însuşi pe Sine dându-Se spre moarte, pe Fiul şi Dumnezeul tău roagă-L, Fecioară, să mă izbăvească şi de răutăţile vrăjmaşilor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Folositoare şi păzitoare prea tare vieţii mele te ştiu pe tine, Fecioară, care risipeşti tulburarea cea dintru ispită şi izgoneşti asupririle diavolilor; deci mă rog totdeauna: de stricăciunea chinurilor mele izbăveşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare şi mijlocitoare desăvârşită, şi desfătare întru scarbe: de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână; şi acum ne izbăveşte din nevoi şi din chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi tămăduitorul bolilor, ridică-mă din chinul durerilor.

Imn:

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca la un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Condacul:

Ceea ce eşti neînfruntată folositoare creştinilor şi neschimbată mijlocitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună, spre ajutorul nostru, al celor care cu credinţă ne rugăm ţie: grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a şaptea

Irmos:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: „Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!”.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Când ai vrut să lucrezi mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care o ai arătat-o lumii folositoare; Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pe dătătorul milei, pe care L-ai născut, Maică Preacurată, roagă-L să mântuiască de păcate şi de întinăciunea sufletească pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Comoară de mântuire şi izvor de curăţie, turn de tărie şi uşă de pocăinţă, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, ai arătat-o celor ce strigă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiţi, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a opta

Irmos:

Pe Împăratul Ceresc, pe Care îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutor de la tine, Fecioară, care îţi cântă şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul

şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi, Fecioară, celor ce te laudă cu credinţă şi preaînalţă Naşterea ta, cea negrăită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu izgoneşti asuprirea ispitelor şi năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea, te lăudăm întru toţi vecii.

Cântarea a noua

Irmos:

***C**u adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.*

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Să nu te întorci, Fecioară, de la izvorul lacrimilor mele, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters lacrimile de pe feţele tuturor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinătatea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu strălucirea luminii tale, luminează, Fecioară, negura neştiinţei şi o izgoneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, care zac de boală, în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i, cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi, câte le voieşti.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul a născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea:

Pentru toţi, care scapă cu credinţă sub acoperământul tău cel puternic, te rogi, ceea ce eşti bună; că noi, păcătoşii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu, în nevoi şi în necazuri, fiind pururea împovăraţi cu multe păcate, Maica lui Dumnezeu cel Preaînalt. Pentru aceea, cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

Bucurie celor scârbiţi, folositoare celor asupriţi şi dătătoare de hrană celor flămânzi, străinilor mângâiere,

celor învăluiți adăpostire, bolnavilor cercetare, acoperământ neputincioşilor, toiag bătrâneților, tu eşti, Preacurată, Maica lui Dumnezeu cel Preaînalt; pentru aceea, ție ne rugăm: grăbeşte de mântuieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, Stăpână!

Slavă..., Şi acum...

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti slava creştinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, potir de aur; bucură-te, bucuria tuturor!

Urmează şi aceste stihuri:

Pe cea mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul şi slăbeşte sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină de har; nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni că să ne mântuim.

Milostivă fii mie, smeritului, Maica lui Dumnezeu, că afară de tine altă scăpare nu ştiu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, împărăteasa cerului şi a pământului, cinstea şi lauda creştinilor, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât soarele, Fecioară prealăudată, nădejdea celor păcătoşi şi liniştea celor înviforați, caută spre noi, nevrednicii, şi ne scapă de vicleşugurile diavolului, că ne-au împresurat întristările, nevoile şi răutățile. Dă-ne mână de ajutor, Stăpână, că pierim. Îndură-te de noi şi mijloceşte la Fiul tău cu rugăciunile tale preaputernice şi nebiruite, ca să-Şi întoarcă spre noi mila Sa cea bogată şi pe toți să ne învrednicească a ne păstra viața cinstită şi fără de prihană, pentru ca noi, cu o gura şi cu o inimă, pe El pururea să-L slăvim, iar ție să-ți zicem: "Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine!". Amin.

CANONUL CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Cântarea întâi, glasul al 8-lea:

Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: „Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm".

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, folositorul şi îndreptătorul vieţii mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, Cel Atotstăpânitor.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinţei luminează-mă, îndreptătorule, folositorule şi păzitorul meu.

Slavă…

Potop de noroi şi întuneric de gânduri ruşinoase în mine izvorăsc, despărţind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutătorul meu.

Şi acum…

Tu eşti, stăpână, liniştea şi adăpostirea celor învăluiţi în marea păcatelor. Pentru aceasta, alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a treia:

Irmos:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele, te amăgesc, te mâhnesc şi te întărât; dar, te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

Supus sunt grijii şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă…

Cel ce vezi faţa de nevăzut a lui Dumnezeu, Care şade în ceruri şi Se uită pe pământ şi-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Şi acum…

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, izgoneşte toată mâhnirea şi întristarea sufletului meu şi îndeamnă-mi gândul să facă lucruri dumnezeieşti, ca să te măresc cu credinţă şi cu dragoste.

Şezânda (Sedealna), glasul al 4-lea:

Păzitorul sufletului şi al trupului meu, cel dat mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, treci cu vederea, preasfinte, toate greşelile sufletului meu celui ticălos şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului, şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea iertare la judecată.

Cântarea a patra:

Irmos:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Toată răutatea am plinit din tinerețe şi n-am încetat a te amărî pe tine, apărătorul meu, cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înțelepțindu-mă, luminându-mă şi întărindu-mă.

Urmând îndelung-răbdării Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit să cheme pe păcătoşi la pocăință şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie şi nu face silă, şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă…

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu Iisus m-a primit cu milostivire şi m-a făcut fiu al Său; iar eu, lepădând acest har, te scârbesc pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum…

Cu adevărat, Domnul S-a făcut Împărat peste o Împărăție care nu cade şi, precum psalmistul grăieşte, S-a îmbrăcat din tine, Maica lui Dumnezeu, întru preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte şi a surpat stăpânirea ei.

Cântarea a cincea:

Irmos:

Pentru ce mai lepădat de la fața Ta, Cel ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul. Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără de materie, stând înaintea Celui curat şi nematerialnic, şi câştigând multă îndrăznire şi apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu osârdie să dăruiască sufletului meu mântuire.

Suferința şi chinurile care mă aşteaptă mai înainte văzându-le şi de împietrirea, nebunia şi orbirea mea făcându-ți-se milă, suspini şi te tânguieşti şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă…

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau şi mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi binefăcătorul meu, să te bucuri de mine şi să te veseleşti, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum…

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar şi munții cu aşezământul cunoştinței, Cel ce numără mulțimea stelelor şi picăturile de rouă şi schimbă suflarea vânturilor.

Cântarea a şasea:

Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți şi viața mea de iad s-a apropiat, dar mă rog ca Iona: "Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă!".

Păzindu-mă şi oştindu-te împrejurul meu şi întorcând înapoi pornirile diavolilor şi năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am cald folositor.

Pe Cel ce a izvorât apă din piatră, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături de lacrimi, ca prin acelea să se curăţească inima mea şi să vadă pe Dumnezeu.

Slavă…

Înfruntarea şi ruşinea să acopere feţele vrăjmaşilor cele întunecate, ruşinoase şi întinate, când se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit, şi să-l acoperi, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate şi preasfinte.

Şi acum…

Ceea ce eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri şi mai presus de heruvimi şi de serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condacul:

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel preaales, petreci pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor şi îndreptându-mă pe cărările cele dumnezeieşti şi spre viaţa cea nestricăcioasă, rogu-mă.

Cântarea a şaptea:

Irmos:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: "Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!".

Mulţimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuţi, care cad împrejur asupra mea şi caută să atragă şi să

răpească sufletul meu, nu înceta a le izgoni cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Ca cel ce eşti frumos, plăcut şi cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înainte cu faţă veselă şi cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă…

Pentru milostivirea milei şi pentru multa mulţime a iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperemântul aripilor tale când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urâte ale diavolilor.

Şi acum…

Ceea ce eşti poartă cerească şi uşă de mântuire şi scară înţelegătoare, pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit, cu îndurările tale, curată, învredniceşte-mă de Împărăţia cerurilor pe mine, păcătosul.

Cântarea a opta:

Irmos:

De şapte ori, chinuitorul haldeilor a încins cuptorul nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: "Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii!".

Pe tine te-am primit de la Dumnezeu folositor, povăţuitor, ajutător şi apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta nu înceta să mă povăţuieşti, îndreptându-mă şi învăţându-mă să fac cele cuvioase şi să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfăţişa mântuit înaintea lui Hristos.

Când se vor pune scaunele şi cărţile se vor deschide şi Cel vechi de zile va şedea şi oamenii vor fi judecaţi şi îngerii vor

sta înainte şi pământul se va clătina şi toate se vor înfricoşa şi se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi

pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la judecată înfricoşătorul glas al trâmbiţei, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nădejdea mântuirii, depărtând de la mine frica.

Şi acum…

Cu nemărginirea bunătăţii în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ţi aduc ţie, că bunurile mele nu-ţi trebuie, ca ceea ce ai zămislit în chip de negrăit pe Dătătorul de bine şi Mântuitorul lumii, ceea ce eşti plină de har.

Cântarea a noua:

Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele Tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, căpeteniile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvesc.

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine, ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosinţa şi acoperemântul tău.

Greşelile minţii mele, rătăcirile, răutăţile şi cugetele cele de ruşine ale gândurilor celor necurate şi spurcate, nu înceta, ajutătorul meu, a le întoarce în gânduri bune şi în cugete roditoare de focul umilinţei.

Slavă…

Nădejde de mântuire eşti purtătorule de grijă şi apărătorule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători şi ajutători toate cetele îngerilor.

Şi acum…

Înalţă fruntea creştinilor şi surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, în care numele tău cel mare şi mult cinstit este lăudat şi mărit cu credinţă.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂŞIRI

Cei care doresc să se împărtăşească cu Sfintele Taine, pe lângă participarea obligatorie la Vecernia şi Utrenia din acea zi, trebuie să citească (sau să asculte) şi această pravilă înainte de împărtăşanie. Pravila este alcătuită din două părți: Canonul şi rugăciunile dinainte de Împărtăşanie.

Dacă acest canon se citeşte seara, atunci el se încadrează, împreună cu celelalte canoane, în rânduiala Pavecerniței Mici. Iar dacă acesta este lăsat spre citire dimineața, atunci el se pune imediat după rugăciunile de dimineață, unit cu rugăciunile dinainte de împărtăşire.

CANONUL

Cântarea întâi, glasul al 2-lea:

Irmos:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a călăuzit pe poporul pe care l-a scos din robia egiptenilor, că S-a preaslăvit.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive Doamne, şi scump Sângele Tău, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință şi cu dragoste.

Slavă…

Întinat fiind cu lucruri netrebnice, eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; dar fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum…

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de mântuire a lumii, învredniceşte-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia:

Irmos:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul; şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca, fiind curățit, în cuget curat, cu credință şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Preacuratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sânge, Iubitorule de oameni, să-mi fie mie spre iertarea păcatelor spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, spre viața de veci şi spre îndepărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă…

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sânge şi să slăvesc bunătatea Ta.

Şi acum…

Preacurată, ceea ce eşti masă a Pâinii Vieții, Care din milă S-a pogorât de sus şi a dăruit lumii o nouă viață, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Aceasta şi să fiu viu.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Şezânda (Sedealna):

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea Preacuratelor şi de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor şi luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înşelăciunii vrăjmaşului cele sfinte, nici nu-ți voi da sărutare înşelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, şi ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a patra:

Irmos:

Te laud, că glas am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceea, preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, Mult-milostive.

Întrupându-Te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre; pentru aceasta, mă rog Ție să curățeşti şi păcatele mele.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfințeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpâne, să fiu părtaş dumnezeieştii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă…

Să stăm toți cu frică şi cu cutremur, ținând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: Întăreşte-ne şi ne înțelepțeşte, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum…

Fă şi mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără de prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a cincea:

Irmos:

Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău şi petrece întru mine, precum ai făgăduit, că iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare şi Sângele Tău spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă…

Având suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; dar fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum…

Marie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălaş scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a şasea:

Irmos:

Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel nesfârşit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Mintea, sufletul şi inima sfinţeşte-mi-le, Mântuitorule, şi mă învredniceşte fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă…

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi sfântul Lui Trup şi adevăratul, sfântul şi scumpul Lui Sânge.

Şi acum…

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă…

Şi acum…

Condacul:

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, şi dumnezeiescul Tău Sânge şi mă împărtăşesc cu Preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a şaptea:

Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu; şi, fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: "Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!".

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce Singur eşti bun.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti, şi-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă…

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimântează-te, văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează, suspinând şi, bătându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum…

Celei ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine, cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele Preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a opta:

Irmos:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreilor şi a prefăcut văpaia în răcoreală, pe Domnul lucrurile lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină, şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: „Petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine", precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul

şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, ca primind focul, să nu mă aprind ca iarba sau să mă topesc ca ceara. O, înfricoşătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum…

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat

pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta, te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a noua:

Irmos:

Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Gustați şi vedeți că bun este Domnul, Care, pentru noi, asemenea nouă S-a făcut; şi, Tatălui o singură dată jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, având-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive.

Slavă…

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul Meu, arzând materia păcatului şi mistuind spinii patimilor şi luminându-mă pe mine întreg, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Şi acum…

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta, te laudă pe tine, Stăpână, tot neamul şi te măreşte mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpâneşte toate, luând ființă omenească.

Şi îndată:

Cuvine-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul a născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule…, Preasfântă Treime…,Tatăl nostru…,

Apoi troparele: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi…, Slavă…, Doamne, miluieşte-ne pe noi…, Şi acum…, Uşa milostivirii deschide-o nouă… (caută la rugăciunile de seară).

Dacă acest Canon a fost citit seara, atunci după troparele de mai sus, se încheie cu rugăciunile Pavecerniţei: „Nepătată, neîntinată…” şi celelalte, iar, dacă el se citeşte dimineaţa, imediat după tropare de mai sus se trece la „Veninţi să ne închinăm…”, Psalmul 22 şi toate celelalte de mai jos, inclusiv cele 10 rugăciuni dinainte de împărtăşire (mai ales dacă ele nu se citesc în Biserică).

Dacă rugăciunele se citesc separat de Canonul de mai sus, după rugăciunile de dimineaţă se zice iarăşi: Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă…, Şi acum…, Veniţi să ne închinăm… (de 3 ori) şi cele de mai jos:

Psalmul 22:

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc de verdeaţă, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-a pe căile dreptăţii, pentru Numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele, căci Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău mă adapă, ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23:

Al Domnului este pământul şi plinătatea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? – Domnul, Cel tare şi puternic, Domnul, Cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta, Împăratul slavei? – Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115:

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: „Tot omul este

mincinos!” Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie-ţi voi aduce jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Lui, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă…, Şi acum…, Aliluia… (de 3 ori);

Şi trei metanii.

Tropare, glasul al 6-lea:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, şi curăţeşte inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup şi Sânge şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată milă.

Slavă…

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni să vin eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de Cină, şi osândă voi pricinui mult-păcătosului meu suflet; dar curăţeşte, Doamne, necurăţia sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum…

Mare este mulţimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, curată, la tine alerg, având trebuinţă de vindecare. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă

Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 ori) şi 12 metanii.

RUGĂCIUNILE DINAINTE DE DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂŞIRE

(după numărul şi ordinea din Ceaslovul grecesc)

Stihuri de îndemn:

Trupul Stăpânului vrând să-L primeşti spre hrană, fii cu fricăsă nu te arzi, că foc este; Sângele Lui vrând să-L bei spre-mpărtăşire, mergi şi cu cei ce te-au mâhnit te împacă,şi aşa îndrăzneşte de ia hrana sfântă. Vrând să te-mpărtăşeşti cu Jertfa de Taină, cu al Stăpânului Trup făcător de viaţă, întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâi

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti izvorul vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce împreună cu Dânsul eşti veşnic şi fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup şi Te-ai răstignit şi Te-ai jertfit pentru noi, cei nemulţumitori şi nerecunoscători, şi cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuţi Împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăinţa mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că

am greşit, Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic a căuta spre înălţimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învăţăturile Tale şi neascultând de poruncile Tale. Dar Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-răbdător şi mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău că nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, „ci vrei ca toţi să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină". Pentru aceasta, şi eu, deşi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieţi trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar, fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine. Primeşte-mă, deci, şi pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşti neputinţele oamenilor. Cel ce chemi la Tine pe cei osteniţi şi împovăraţi şi le dai odihnă, Cel ce n-ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, curăţeşte-mă şi pe mine de toată necurăţia trupului şi a duhului, învaţă-mă să săvârşesc sfinţenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisire a cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup şi Sânge şi să Te am pe Tine locuind şi petrecând întru mine împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtăşirea Preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul

şi cu trupul, împărtăşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, ca şi eu, dimpreună cu toţi aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăţilor Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care eşti preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Ştiu, Doamne, că mă împărtăşesc întru nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup şi cu Scump Sângele Tău şi vinovat sunt, şi osândă mie însumi mănânc şi beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul". Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptelor bune şi a desăvârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a treia

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sunt vrednic, nici pregătit ca să intri sub acoperemântul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli în mine loc potrivit ca să-Ţi pleci capul. Ci, precum din înălţime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi, precum ai binevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea dobitoacelor, aşa binevoieşte a intra şi în ieslea dobitocescului meu suflet şi în întinatul meu trup. Şi, precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine, păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi precum nu Te-ai scârbit de întinata şi necurata ei gură, ce Te-a sărutat, aşa nu Te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pângărite, nici de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup şi al Scumpului Tău Sânge spre sfinţire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii greşelilor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea şi schimbarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă; şi ca nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtăşirea Ta, să fiu prins

de lupul cel înţelegător. Pentru aceasta, mă rog Ţie, Cel ce singur eşti sfânt, Stăpâne, sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele şi sfinţenia Ta fă-o neştearsă de la mine. Şi-mi fii mie ajutor şi folositor, îndreptând în pace viaţa mea şi învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile Preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, şi pentru ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Amin.

Rugăciunea a patra

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind, mă apropii. Porunceşte-mi, şi voi deschide uşile pe care Tu însuţi le-ai zidit şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut Împărăţia Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toţi care au venit la Tine cu pocăinţă i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi în vecii nesfârşiţi. Amin.

Rugăciunea a cincea

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi-mi iartă mie, păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele, toate câte am păcătuit faţă de Tine, din tinereţile mele până în ziua şi ceasul de acum: fie cu ştiinţă, fie din neştiinţă, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simţurile mele. Şi, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată şi ocrotitoare şi izbăvitoare a mea, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu preacuratele, nemuritoarele, de viaţă făcătoarele şi înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci, spre sfinţire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare şi spre sănătatea sufletului şi a trupului, spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor şi a deprinderilor mele celor rele şi a nălucirilor de noapte, ale duhurilor celor viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăţia şi puterea, slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea

(a Sfântului Ioan Damaschin)

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă şi mă învredniceşte să mă

împărtăşesc fără de osândă cu dumnezeieştile, preaslăvitele, preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţire şi sfinţire şi spre dobândirea vieţii şi împărăţiei ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şaptea

(a Sfântului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi, trecând cu vederea cuvintele şi obişnuinţele şi neruşinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, dar, mai bine, învaţă-mă Tu ce se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decât desfrânata, care, aflând unde sălăşluieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale şi cu izvor de lacrimi, ca şi cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele, şi rănile mele le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinele mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut

ochii Tăi şi în cartea Ta se vor scrie şi cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul". Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață şi fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău şi înşelându-mă, să mă depărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta, cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ție, nici nu a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulțimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățeşti şi

îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaşi Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire şi – lucru străin de gândurile îngereşti şi omeneşti – de multe ori vorbeşti cu ei ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, şi, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă şi cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc; iarbă uscată fiind eu, şi — străină minune! — mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor şi cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. Amin.

Rugăciunea a opta

(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatul şi feciorescul sânge al celei ce mai presus de fire Te-a născut pe Tine, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare şi mântuitoare: crucea, piroanele, sulița, moartea – omoară-mi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune, şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi şi de viață purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine, cel ce

am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăinţă. Cel ce cu preaslăvită înălţarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care L-ai luat şi L-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredniceşte-mă prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta, a celor mântuiţi. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinţii Tăi ucenici, arată-mă şi pe mine a fi locaş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întâmpin şi eu pe nori, pe Tine, Judecătorul şi Făcătorul meu, împreună cu toţi sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua

(a Sfântului Ioan Damaschin)

Înaintea uşilor casei Tale stau şi de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe cananeianca şi ai deschis tâlharului uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrânata şi ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, îndată a luat tămăduire, iar cealaltă, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele şi-mi luminează simţirile cele sufleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânţă Te-a născut pe

Tine şi ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred, de asemenea, că acesta este însuşi preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ţie: miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, şi mă învredniceşte fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Amin.

Învăţătură despre primirea
Sfintei Împărtăşanii:

Şi după ce s-au citit toate aceste rugăciuni şi altele pe care le doreşte creştinul, fiind împăcat cu toată lumea, merge la Sfânta Liturghie, se roagă şi se împărtăşeşte cu Trupul şi Sângele lui Hristos. Iar aceasta să nu o facă doar o dată sau de patru ori pe an, ci cât mai des, chiar şi în fiecare săptămână, dacă nu este oprit de la împărtăşire pentru unele păcate grave.

Pentru ca un creştin să se poată împărtăşi în fiecare duminică sau măcar o dată la 2-3 duminici (nu mai rar), este suficient să ţină posturile de miercuri şi vineri (dacă nu e perioada unui post de durată), să-şi facă sistematic rugăciunile de dimineaţă şi de seară, să se ferească de păcate

şi să vieţuiască în dragoste de Dumnezeu şi de aproapele, aşa cum învaţă Evanghelia. Posturi speciale sau perioade restrictive în ceea ce priveşte Împărtăşania nu există în Tradiţia Bisericii, iar credincioşii trebuie să dorească şi să ceară cât mai des acest „Dar al nemuririi", alegându-şi duhovnici care să-i povăţuiască corect pe calea mântuirii.

După primirea dumnezeieştii Împărtăşanii, credinciosul trebuie să ducă şi mai departe o viaţă evlavioasă şi smerită, mulţumind lui Dumnezeu pentru Darul primit. Dacă este o perioadă de post, acesta nu se întrerupe odată cu împărtăşirea, iar dacă nu este post, cel împărtăşit se poate bucura de toate bunătăţile lui Dumnezeu, dar cu cumpătare.

RUGĂCIUNILE DE MULŢUMIRE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂŞIRE

Stihuri de îndemn:

După ce vei primi împărtăşirea sfântă a făcătoarelor de viaţă Daruri, adu laudă şi mulţumire mare şi cu căldură Domnului te roagă: Slavă Ţie, Doamne! Slavă Ţie, Doamne! Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunea întâi

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Mulţumesc Ţie, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulţumesc Ţie că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăşi cu Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viaţă făcătoare Taine, spre binefacerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tămăduirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desăvârşirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea Împărăţiei Tale. Ca întru sfinţenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă şi dulceaţa cea fără de sfârşit a celor ce văd frumuseţea cea

nespusă a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulţumesc Ţie pentru toate bunătăţile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu Preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ţie, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat şi cu vrednicie să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Că Tu eşti Pâinea vieţii, Izvorul sfinţirii, Dătătorul bunătăţilor, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci şi mai mult intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă, şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curăţeşte-mi sufletul; sfinţeşte-mi gândurile şi oasele; numărul deplin al celor cinci simţuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvântul pierzător de suflete; curăţeşte-mă, spală-mă şi

mă îndreptează, înţelepţeşte-mă şi mă luminează; arată-mă locaş numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci Ţie casă, prin primirea împărtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toţi sfinţii, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe înaintemergătorul Tău, pe înţelepţii apostoli, şi cu aceştia şi pe Preacinstita şi Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuţi eşti, Bunule, sfinţirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ţie, după cuviinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpân, toţi slavă Îţi înălţăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea a patra

(a Sfântului Chiril al Alexandriei)

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie euharistia aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Iar la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea şi bucuria mea, mulţumesc ţie că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş preacuratului Trup şi scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înţelegători ai

inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilinţă şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte până la sfârşitul vieţii ca fără de osândă să primesc sfinţirea Preacuratelor Taine spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăinţă şi de mărturisire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieţii mele, că binecuvântată şi preamărită eşti în veci. Amin.

Apoi:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţii tuturor popoarelor, lumină spre descoperire neamurilor şi slavă poporului Tău, Israel.

Cuvine-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul a născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă…, Şi acum…,

Doamne, miluieşte (de 3 ori)

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Mergând în pace, fiecare să se păzească în această zi în înfrânare şi rugăciune, să nu scuipe nimic din gură, şi să mulţumească lui Dumnezeu pentru mila Lui cea nemăsurată faţă de el, ferindu-se de păcat, pentru a se învrednici şi mai departe, până la sfârşitul vieţii, de acest mare dar al împărtăşirii cu Hristos.

Dacă credinciosul simte nevoia să se odihnească puţin sau chiar să doarmă în ziua în care s-a împărtăşit, acest lucru nu este oprit de Biserică şi în nici un caz nu poate fi considerat un păcat.

IMNUL ACATIST AL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU, NUMIT ŞI AL BUNEI-VESTIRI

(diortosit de monahul Pavel Simonopetritul)

Dacă Imnul Acatist este încadrat în rânduiala Pavecerniţei, citirea acestuia va începe direct cu Condacul I, iar dacă Acatistul este citit separat, atunci, după rugăciunile începătoare, se va zice:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru (cu trei închinăciuni).

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morţii cei din veacuri. S-a mâhnit duhul în mine şi inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu – ca un pământ însetat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne! La Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti

Dumnezeul meu; Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţa. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Tropar, glasul al 8-lea

Porunca cea de taină cunoscând-o cel fără de trup, în cortul lui Iosif degrabă a stat, zicând celei neispitite de nuntă: „Cel ce a plecat cerurile prin pogorârea Sa, fără schimbare în tine se face încăput, pe Care şi văzându-L în pântecele tău, chip de rob luând, de uimire mă cuprind, strigând ţie: Bucură-te, Mireasă nenuntită!”.

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, izbăviţi fiind de cele rele, mulţumiri aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; şi ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate primejdiile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Icosul 1

Îngerul întâistătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! (de 3 ori); şi împreună cu netrupescul lui glas, întrupat văzându-Te, Doamne, minunându-se, a stat strigând către dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, că prin tine bucuria a strălucit; bucură-te, cea prin care blestemul s-a risipit;
Bucură-te, chemarea lui Adam cel căzut; bucură-te, că prin tine Eva de lacrimi s-a izbăvit;

Bucură-te, înălțime, minților omenești cu anevoie de urcat; bucură-te, adâncime ochilor îngerești cu anevoie de contemplat;
Bucură-te, căci Împăratului tron te-ai făcut; bucură-te, că pe Atotțiitorul în brațe ai ținut;
Bucură-te, stea ce Soarele ai arătat; bucură-te, pântece, în care dumnezeirea s-a întrupat;
Bucură-te, cea prin care zidirea se înnoiește; bucură-te, cea prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește;
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 2

Întru curăție văzându-se pe sine cea sfântă, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: „Cuvântul tău cel neobișnuit sufletului meu se arată cu anevoie a fi primit; cum, oare, îmi grăiești de naștere din zămislire fără de sămânță, strigând: Aliluia!?”

Icosul 2

Cunoașterea ce-a de nepătruns cu mintea căutând să o înțeleagă Fecioara, glas a ridicat către slujitorul netrupesc, zicând: „Din pântece neatins cum e cu putință să Se nască Fiu, spune-mi?”. Iar acela către ea a grăit cu frică, strigând așa:
Bucură-te, a tainei „Sfatului nespus” cunoscătoare; bucură-te, a celor tăcuți încredințare;
Bucură-te, că minunilor lui Hristos ești început; bucură-te, că dogmelor Lui cale te-ai făcut;
Bucură-te, scară cerească pe care Dumnezeu a coborât; bucură-te, pod ce mută la cer pe cei de pe pământ;

Bucură-te, minune mult-slăvită de îngeri; bucură-te, rană de mult-plânsă pentru diavoli;
Bucură-te, a Luminii naștere de negrăit; bucură-te, că pe nimeni n-ai învățat în ce chip s-a petrecut;
Bucură-te, că ai întrecut cunoștința înțelepților; bucură-te, că ai luminat mințile credincioșilor;
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 3

Puterea Celui Preaînalt a umbrit atunci pe ceea ce nu știa de nuntă; și rodnicul ei pântece, ca pe o frumoasă țarină l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, cântând astfel: Aliluia!

Icosul 3

Având Fecioara în pântece pe Dumnezeu adăpostit, către Elisabeta a alergat; iar pruncul aceleia îndată cunoscând închinarea ei s-a bucurat și, în loc de cântare, prin săltări a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:
Bucură-te, vlăstarul Viei neveştezite; bucură-te, agonisirea Roadei nestricate;
Bucură-te, că pe Lucrătorul iubirii de oameni L-ai lucrat; bucură-te, că pe Săditorul vieții noastre L-ai răsădit;
Bucură-te, brazdă ce rodeşti belşug de îndurări; bucură-te, masă îndestulată de milostiviri;
Bucură-te, căci livada desfătării înflorești; bucură-te, că liman de adăpostire sufletelor găteşti;
Bucură-te, tămâia mijlocirilor primite; bucură-te, a lumii întregi pricină de iertare;
Bucură-te, a lui Dumnezeu către muritori bună-voire; bucură-te, a muritorilor către Dumnezeu îndrăznire;
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 4

Furtună de gânduri îndoielnice având întru sine înțeleptul Iosif, s-a tulburat; că întru feciorie știindu-te, furată de nuntă te-a bănuit pe tine, cea Neprihănită; aflând, însă, de zămislirea cea de la Duhul Sfânt, a grăit: Aliluia!

Icosul 4

Auzit-au păstorii pe îngeri cântând venirea lui Hristos în trup și, alergând ca spre un păstor, au văzut pe Acesta ca pe un miel neprihănit născut din pântecele Mariei, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, că pe Mielul și pe Păstorul ai născut; bucură-te, că staul oilor cuvântătoare te-ai făcut;

Bucură-te, de vrăjmașii nevăzuți apărătoare; bucură-te, că a ușilor raiului ești deschizătoare;

Bucură-te, că cele din cer împreună se bucură cu cele pământești; bucură-te, că cele de pe pământ împreună dănțuiesc cu cele cerești;

Bucură-te, gura apostolilor, cea netăcută; bucură-te, a mucenicilor îndrăznire nebiruită;

Bucură-te, căci credinței ești întărire; bucură-te, cunoaștere a harului strălucire;

Bucură-te, că prin tine iadul s-a golit; bucură-te, cea prin care cu slavă ne-am acoperit;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 5

Stea călăuzitoare de la Dumnezeu văzând Magii, strălucirii acesteia au urmat; și, ca o făclie având-o pe ea, căutau să afle pe Atotputernicul Împărat; și, ajungând la Cel de neajuns, s-au bucurat și glas au ridicat către Dânsul, zicând: Aliluia!

Icosul 5

Văzând fii haldeilor în brațele Fecioarei pe Cel ce cu brațele Sale pe oameni a plăsmuit și, socotindu-L pe El drept Stăpân, chiar dacă chip de rob a luat, s-au grăbit cu daruri să-I slujească și să strige celei binecuvântate:

Bucură-te, născătoarea Astrului neapus; bucură-te, răsăritul veacului nesfârșit;

Bucură-te, că ai stins cuptorul înșelăciunii; bucură-te, că luminezi pe înțelegătorii tainelor Treimii;

Bucură-te, că stăpânirea tiranului urâtor de oameni ai luat; bucură-te, că pe Hristos – Domn al iubirii-de-oameni ai arătat;

Bucură-te, izbăvitoarea de păgâneștile închinări; bucură-te, că ne-ai slobozit de întinatele lucrări;

Bucură-te, că stingi focul slujirii idolești; bucură-te, că de flacăra patimilor ne mântuiești;

Bucură-te, călăuza spre înțelepciune a credincioșilor; bucură-te, veselia tuturor neamurilor pământului;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 6

Propovăduitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, împlinind prezicerea lor despre Tine, și, binevestindu-Te tuturor drept Hristos, au lăsat pe Irod ca pe un fără de minte neștiind să cânte: Aliluia!

Icosul 6

Strălucit-ai lumina adevărului în Egipt și ai risipit întunericul minciunii; căci idolii lui s-au dărâmat, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule; iar cei ce au scăpat de ei cântau Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, a oamenilor îndreptare; bucură-te, a dracilor prăbușire;
Bucură-te, că rătăcirea minciunii ai călcat; bucură-te, că înșelăciunea idolilor ai vădit;
Bucură-te, mare care pe Faraon cel nevăzut îneacă; bucură-te, piatră, care adapi pe cei însetați de viață;
Bucură-te, că celor din întuneric te-ai făcut stâlp de foc călăuzitor; bucură-te, a lumii acoperământ decât norii mai cuprinzător;
Bucură-te, că, în locul manei, ai adus nouă nestricată mâncare; bucură-te, a sfintei desfătări slujitoare;
Bucură-te, pământ al făgăduinței; bucură-te, cea din care curge lapte și miere;
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 7

Având Simeon a se muta din veacul acesta amăgitor, Te-ai adus lui ca prunc; dar, făcându-Te cunoscut lui și ca Dumnezeu desăvârșit, s-a uimit de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia!

Icosul 7

Făptură nouă a arătat întruparea Ziditorului, nouă, celor zidiți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sământă și păzindu-l pe acesta nestricat, precum era, ca noi, văzând minunea, să o cântăm, grăind:
Bucură-te, floarea nestricăciunii; bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, căci chipul învierii ai strălucit; bucură-te, că viețuirea îngerească ai arătat;

Bucură-te, pom de bucurie roditor, din care credincioșii se hrănesc; Bucură-te, că sub a ta răcoroasă umbră cei mulți se adăpostesc;
Bucură-te, că ai purtat în pântece Călăuza celor rătăciți; bucură-te, că ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;
Bucură-te, a dreptului Judecător înduplecare; bucură-te, a multor căzuți iertare;
Bucură-te, veșmânt celor goi de îndrăznire; bucură-te, că lumea-ntreagă o cuprinzi cu a ta iubire;
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 8

Naștere nemaiauzită văzând, să ne înstrăinăm de lume, cu mintea mutându-ne la cer; căci, pentru aceasta, Dumnezeu cel preaînalt pe pământ Om smerit S-a arătat, vrând să tragă către înălțimi pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul 8

Întru cele de jos întreg fiind, de cele de sus nicidecum nu s-a depărtat Cuvântul cel făr-de-nceput; că aceasta prin dumnezeiesc pogorământ s-a făcut, iar nu prin schimbare de loc; și a primit a se naște din Fecioara, care aude acestea:
Bucură-te, a neîncăputului Dumnezeu încăpere; bucură-te, poarta tainei celei de cinste;
Bucură-te, vestea cea neînțeleasă a necredincioșilor; bucură-te, lauda neîndoielnică a credincioșilor;
Bucură-te, car preasfânt a Celui purtat de Heruvimi; bucură-te, sălaș prea-minunat a Celui înconjurat de Serafimi;
Bucură-te, că pe cele potrivnice le-ai unit; bucură-te, că nașterea de prunci cu fecioria ai împletit;

Bucură-te, cea prin care călcarea de poruncă precum un zid s-a surpat; bucură-te, prin care ușile raiului s-au descuiat;
Bucură-te, a împărăției lui Hristos cheie; bucură-te, a veșnicilor bunătăți nădejde;
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 9

Toată firea îngerească s-a mirat de marea lucrare a întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-au văzut om apropiat tuturor, cu noi împreună viețuind, Care aude de la toți: Aliluia!

Icosul 9

Pe ritorii cei vorbăreți, ca niște pești fără de glas îi vedem a se afla în fața minunii tale, Născătoare de Dumnezeu; nepricepându-se a spune cum ai putut să naști și fecioară să rămâi; noi, însă, minunându-ne de această taină, strigăm cu credință:
Bucură-te, vas al dumnezeieștii înțelepciuni; bucură-te, comoară a nepătrunsei Lui pronii;
Bucură-te, că neînțelepți pe filosofi ai arătat; bucură-te, că pe poeți fără cuvânt ai lăsat;
Bucură-te, că iscoditorii celor ascunse s-au zăpăcit; bucură-te, că scriitorii de mituri s-au smerit;
Bucură-te, că ai risipit sofismele atenienilor; bucură-te, că ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, că ne-ai scos din adâncul neștiinței; bucură-te, că pe mulți ai împodobit cu lumina cunoștinței;
Bucură-te, corabie a celor ce se mântuiesc; bucură-te, liman al celor ce pe marea vieții plutesc;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 10

Vrând Stăpânitorul a toate lumea să mântuiască, către ea a venit, precum Însuși a făgăduit; și, Păstor fiind ca Dumnezeu, pentru noi s-a arătat om ca și noi; căci, cu asemănarea chemând pe cel după asemănare, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul 10

Zid te-ai făcut, Născătoare de Dumnezeu, fecioarelor și tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului pe tine, Preacurată, te-a gătit și, sălășluindu-Se în pântecele tău, îi învață pe toți să cânte ție:
Bucură-te, stâlp al fecioriei; bucură-te, poartă a mântuirii;
Bucură-te, început al rezidirii duhovnicești; bucură-te, dătătoarea bunătății dumnezeiești;
Bucură-te, că pe cei zămisliți întru păcat ai înnoit; bucură-te, că pe cei grei cu mintea ai povățuit;
Bucură-te, că pe cel ce seamănă gânduri viclene ai nimicit; bucură-te, că pe Semănătorul neprihănirii ai născut;
Bucură-te, a preacuratei nunți cămară; bucură-te, a credincioșilor de Domnul alipire;
Bucură-te, prea-bună povățuitoare a fecioarelor; bucură-te, haină de nuntă a sufletelor;
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 11

Imn de laudă pe măsura mulțimii milelor Tale, cu neputință este a-ți aduce Ție, Împărate Sfinte, că și psalmi

mulți ca nisipul mării de am cânta, nu vor fi vrednici de cele ce ne-ai dăruit nouă, celor ce strigăm: Aliluia!

Icosul 11

Ca o făclie aprinsă, vedem pe Sfânta Fecioară, ce s-a arătat celor ce zăceau în întuneric; căci, primind lumina cea nezidită, pe toți îi călăuzește spre dumnezeiasca cunoștință; ceea ce cu zorii veșnicei zile mintea o luminezi, pe tine te cinstim cu un strigăt ca acesta:

Bucură-te, rază a Soarelui cugetător; bucură-te, strălucire a neapusului Luminător;

Bucură-te, fulger, ce sufletele strălucești; bucură-te, căci ca un tunet pe dușmani îi îngrozești;

Bucură-te, că din tine a răsărit luminarea cea cu multe raze; bucură-te, căci izvorăști râul cel cu multe ape;

Bucură-te, că te-ai făcut chip al scăldătoarei duhovnicești; bucură-te, ceea ce întinăciunea păcatului curățești;

Bucură-te, baie, ce conștiința o speli; bucură-te, pahar, ce bucurie ospătezi;

Bucură-te, a parfumului lui Hristos mireasmă; bucură-te, ospăț al vieții celei de taină;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 12

Vrând Iubitorul de oameni să dea iertare datoriilor celor de demult, S-a apropiat de cei ce s-au depărtat de harul Lui; și, rupând zapisul păcatelor, aude de la toți: Aliluia!

Icosul 12

Cântând nașterea ta, Maică a lui Dumnezeu, toți te lăudăm ca pe o biserică însuflețită; că, Domnul, Cel ce ține în mâna Sa toate, sălășluindu-Se în pântecele tău, a sfințit, a preaslăvit și a învățat pe toți să strige ție:

Bucură-te, cort al lui Dumnezeu-Cuvântul; bucură-te, Sfântă mai cinstită decât toți sfinții;

Bucură-te, chivot, ce cu Duhul ai fost poleită; bucură-te, a vieții comoară necheltuită;

Bucură-te, coroană de mult preț a împăraților credincioși; bucură-te, cuviincioasă laudă a preoților evlavioși;

Bucură-te, al Bisericii turn de neclintit; bucură-te, al sufletului zid de necucerit;

Bucură-te, căci cununi prin tine se gătesc; bucură-te, că vrăjmașii ca fumul se risipesc;

Bucură-te, a trupului meu tămăduire; bucură-te, a sufletului meu izbăvire;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 13

O, Prealăudată Maică, care-ai născut pe Cuvântul cel mai sfânt decât toți sfinții (de 3 ori), primind acum a noastră cântare de laudă, de toate necazurile ne izbăvește și de viitoarele chinuri ne scapă pe noi, cei ce-mpreună-I cântăm: Aliluia!

Aici se repetă Icosul 1 și Condacul 1, apoi se citește rugăciunea de la sfârșitul Paraclisului Maicii Domnului și se face sfârșitul.

RÂNDUIALA CEASULUI PASCAL

SĂ SE ŞTIE că din Duminica Paştilor şi până la Duminica Tomii (adică toată Săptămâna Luminată), Miezonoptica, Ceasurile şi Pavecerniţa (şi chiar rugăciunile de dimineaţă şi de seară) se citesc aşa:

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de 3 ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfântă învierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim. Veniţi, toţi credincioşii, să ne închinăm Sfintei învierii lui Hristos, că iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Ipacoi, glasul al 4-lea :

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria şi, găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutaţi printre morţi, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare! Alergaţi şi propovăduiţi că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuieşte neamul omenesc.

Condacul, glasul al 8-lea :

De Te-ai şi pogorât în mormînt, Cel ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe: „Bucuraţi-vă!” şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuţi înviere.

Şi aceste tropare, acelaşi glas :

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul şi pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce eşti necuprins.

Slavă...

Ca un purtător de viaţă, ca un mai înfrumuseţat decât raiul, cu adevărat, şi mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvîntată eşti tu între femei, Stăpînă, ceea ce eşti cu totul fără-prihană.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Pe cea mai cinstită decât heruvimii...

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri...

Sfârşit şi Domnului slavă!

Cuprins

